

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Marcus 3, 28 - 29
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 147 : 1 en 7**
4. **Schuldbelijdenis Gezang 17 : 1 – 3**
5. **Genadeverkondiging Efeziërs 2 en aansluitend zingen Gezang 17 : 4 – 5**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Hebrëën 5 : 11 – 6 :8**
8. **Zingen : Psalm 7 : 1 en 5 (bede om de bescherming van de Here)**
9. **Tekst : Marcus 3 : 28 - 29**
10. **Zingen : Lied 477 : 1 en 2 (over de Heilige Geest die ons in het geloof wil be-
waren)**
11. **Lezing van de wet**
12. **Zingen : Psalm 86 : 4 en 5**
13. **Dankzegging en voorbede**
14. **Slotzang : Gezang 26a : 1 en 4**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

De zonde tegen de Heilige Geest. Menig gelovige krijgt het benauwd als deze woorden vallen. Want men weet het: de mens die de Heilige Geest belasterd heeft, ontvangt geen vergeving van zijn zonden. Die is voor altijd verloren. En door alle eeuwen heen zijn er gelovigen geweest die gekweld werden door de vraag of ze deze zonden misschien begaan hadden.

Op verzoek van diverse catechisanten wil ik u deze morgen **het Woord van God verkondigen over het de lastering van de Heilige Geest.**

We zullen daarbij drie dingen zien:

- 1. Wat deze zonde inhoudt,**
- 2. Waarom deze zonde onvergeeflijk is,**
- 3. Dat deze zonde ons dient tot een waarschuwing.**

We zullen allereerst zien wat deze zonde inhoudt. Raadselachtig zijn de woorden van de Here Jezus in onze tekst. Want hoe kan het dat godslasteringen wel vergeven worden, maar de lastering van de Heilige Geest? Deze voor de hand liggende vraag, heeft geleid tot veel speculaties. Sommige zoeken het in het feit dat de Heilige Geest in ons woont en ons samenleven met de Geest zo teer is. En dat het daarom zo erg is als je de Heilige Geest lastert. Maar voor een dergelijke uitleg geeft onze tekst geen basis.

Laten we eens met elkaar gaan kijken op welk pad de tekst ons zet. Aanleiding van de uitspraak van de Here over het lasteren van de Heilige Geest, vinden we in Marcus 3 vers 22. Schriftgeleerden, die uit Jeruzalem waren gekomen, zeiden dat Jezus door Beëlzebul, de overste van de boze geesten, bezeten was. En door de kracht van Beëlzebul, drijft Hij de boze geesten bij mensen uit.

De Here Jezus riep daarop de schriftgeleerden tot zich en aan de hand van gelijkenissen weerlegt Hij de deze beschuldigingen. Het zijn niet helemaal gelijkenissen zoals we die we ergens anders wel tegenkomen. Het zijn slechts beelden of vergelijkingen. Allereerst valt op dat de Here de naam Beëlzebul vervangt door die van de satan. Beëlzebul is een naam die typisch gebruikt wordt door de Schriftgeleerden die een hele namenlijst bijhielden van demonen. De Here gebruikt de naam satan om de aandacht af te leiden van de interne rangorde binnen de boze geesten naar de strijd die er gaande is in deze wereld. De strijd tussen God en de overste van deze wereld om de mens. De Here die men-

sen wil redden en de satan die de ondergang van iedere mens zoekt. De Schriftgeleerden zien een strijd tussen demonen. Een strijd waarbij Jezus door Beëlzebul gebruikt wordt om boze geesten te verdrijven. Maar Jezus laat zien dat er een heel andere strijd aan de gang is. De strijd tussen God en de satan. En juist met het oog op die strijd is Christus naar de aarde gekomen.

De Schriftgeleerden stellen dat Jezus door een interne machtsstrijd bij demonen tot zijn wonderen in staat. Op zich zou het mogelijk zijn dat er sprake is van een binnenlandse strijd tussen de demonen. Maar gezien vanuit de buitenlandse politiek is het toch ondenkbaar wat er gebeurt. Want door het optreden van Jezus verliest de satan terrein op God.

Een rijk dat op een dergelijke manier innerlijk verdeeld is, is gedoemd onder te gaan. Als de duivel tegen zichzelf opstaat, dan is het einde voor hem in zicht. En als dat zo is, waarom zijn de Schriftgeleerden dan niet blij met Hem? Waarom zouden ze Jezus het zwijgen willen opleggen als zijn optreden het rijk van de satan ondermijnt? Wie staat nu eigenlijk aan de kant van de satan? Is dat Jezus die de boze geesten verdrijft? Of zijn dat de mensen die Hem aanwrijven dat Hij dit door de macht van Beëlzebul doet en Hem willen belemmeren met dit werk door te gaan? De Here dwingt ze te kijken naar de resultaten. En in vers 27 stelt Hij ze de vraag hoe dat dan mogelijk is dat Hij overwinningen kan behalen op de duivel. Dat Hij mensen uit het huis van de satan kan halen en bevrijden als Hij niet sterker is dan de duivel. Zou de duivel dat toelaten als Jezus op de loonlijst van de duivel stond? Wie eerlijk naar de feiten kijkt kan niet in oprechtheid volhouden dat Jezus de boze geesten uitdrijft door Beëlzebul.

Maar ja, dat roept wel de vraag op door welke macht Jezus dan de boze geesten uitdrijft. En dan is er maar één conclusie mogelijk: door God. De God van Israël staat aan de zijde van Jezus. En als dat waar is, is Jezus wie Hij beweert te zijn: de Zoon van God. De beloofde Messias.

En tegen deze achtergrond zegt de Here Jezus nu met grote stelligheid. Ingeleid door de woorden: voorwaar, Ik zeg U. Dat alle zonden aan de kinderen van de mensen zullen vergeven worden, ook de godslasteringen, welke zij gesproken mogen hebben; maar wie gelasterd heeft tegen de Heilige Geest, heeft geen vergeving in eeuwigheid, maar staat schuldig aan de eeuwige zonde.

Je kunt je afvragen hoe het komt dat de Here Jezus nu begint over het lasteren van de Heilige Geest. Blijkbaar is daar nu sprake van. Maar waar zien we die lastering? De lastering van de Heilige Geest is dit. Ze zien hier met eigen ogen dat Jezus van Nazareth sterker is dan de duivel. Ze zien dat boze geesten verdreven worden door zijn optreden. Ze zien dat blinden genezen en lammen weer lopen. Op allerlei manieren overtuigt de Heilige Geest ze van de feiten dat Jezus de Christus is. Maar ze weerstaan de Heilige Geest. En dat is waar het om gaat bij de lastering van de Heilige Geest. Dat je door de Heilige Geest overtuigd wordt dat Jezus van Nazareth de beloofde Messias is. De Verlosser is. Dat je tot erkenning van de waarheid gekomen bent, maar dat je daar bewust tegenin gaat. Daar de vloer mee aanveegt.

Je kunt het scheppingswerk van de Vader belasteren, maar daarvoor is vergeving mogelijk, als je door de Heilige Geest tot belijdenis van je zonden komt en daarvoor vergeving vraagt. Je kunt het offer van Christus voor onze zonden loochenen, maar door het werk van de Heilige Geest kun je tot bekering en belijdenis van je schuld komen. Maar wie het werk van de Heilige Geest lastert, wie Hem met kracht, met een grof, brutaal en opstandig hart, met het oogmerk Hem te kwetsen en pijn te doen, uit zijn hart verdrijft, die heeft de zonde tegen de Heilige Geest begaan. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we zien dat deze zonde onvergeeflijk is. In Hebreeën 5 vers 4 – 6 hebben we ook gelezen over zonde die onvergeeflijk is. Daar lazen we: het is onmogelijk, dat degenen die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gaven genoten hebben en deel hebben gekregen aan de Heilige Geest, en het goede woord van God en de krachten van de toekomstige eeuw gesmaakt hebben, en daarna afgefallen zijn, weer opnieuw tot bekering te brengen. Als je het goed bekijkt is wat hier in Hebreeën geschreven staat gelijk aan het lasteren van de Heilige Geest.

De Heilige Geest heeft het verstand verlicht, de mens tot geloof gebracht, de gelovige laten ervaren hoe heerlijk en mooi het leven met de Here is. Hij heeft de gelovige laten ervaren dat Hij in hem woont en hij heeft de kracht van Gods koninkrijk ervaren. Hier is iemand dus volop en rijk gezegd met geloof en de krachten van het geloof. En toch komt deze mens ertoe om de Here met alle kracht die in Hem is te vervloeken en zich tegen Hem te keren. Zo iemand kan niet meer gered worden. Want wat zou de Heilige Geest nog verder kunnen doen om deze mens te overtuigen van Gods liefde? Hier zijn

al de middelen van de Heilige Geest opgebruikt. Hier is de Heilige Geest gelasterd en alles verloren.

Hier is ook geen verlangen meer naar bekering. Een mens die met zoveel kracht de Heilige Geest lastert en uit zijn hart verdrijft, kent ook geen verlangen meer naar de Geest van God, naar bekering. Denken we nog maar even terug aan de gelijkenis van de verloren zoon. Die jongste zoon had zijn vader veel en groot verdriet gedaan. Hij had zijn vader door heel zijn manier van optreden beledigd en tot een schande gemaakt. Toch was de weg naar huis niet voor hem toegesloten. Zijn vader had dit kind alles behalve afgeschreven. Integendeel. De vader verlangde naar de terugkeer van zijn dwaze kind. En hij was vervuld met grote vreugde toen zijn zoon tot inkeer was gekomen, de weg naar huis ging en zijn schuld beled. Hoeveel pijn hij zijn vader ook had gedaan, zijn vader vergaf het hem met liefde en plezier.

Had deze zoon de zonde tegen de Heilige Geest begaan, dan had hij de honger en de ellende die hij voelde in dat verre land, slechts aangegrepen om zijn vader nog meer te vervloeken. Nog meer te haten. Zijn hart was slechts bitterder en harder geworden. Maar hier kwam inkeer en berouw.

En zo mag ieder weten, die zich zorgen maakt over de vraag of hij de zonde tegen de Heilige Geest heeft begaan, weten dat hij hem zeker niet begaan heeft. Had hij deze zonde werkelijk begaan, dan zou hij zich absoluut niet druk maken over die vraag. Het zou hem niets kunnen schelen. Iedere gedachte aan God maakt hem alleen maar boos en vervuld hem met haat. Daarom is er voor deze zonde ook geen vergeving mogelijk. Dat in de tweede plaats.

In de derde plaats zullen we zien dat deze zonde ons dient tot waarschuwing. Het gevaar bestaat nu dat we gaan denken: “Oké, zolang ik die zonde van de lastering tegen de Heilige Geest maar niet bega, dan hoef ik me gaan zorgen te maken over mijn toekomst. Dan is mijn bedje bij de Here gespreid.”

Maar, broeders en zusters, jongelui, er staat niet dat wie de Heilige Geest niet gelasterd heeft, wel in eeuwigheid bij de Here zal mogen zijn. De Here Jezus heeft in Marcus 3 en Hebrëen 5 niet precies uitgewerkt wie er gered worden en wie niet. Hij heeft ons slechts willen waarschuwen voor de eeuwige zonde. Een zonde waar geen vergeving voor is. Opdat wij van die zonde weten en daar heel ver uit de buurt blijven. Opdat we beseffen dat we geen spelletje moeten spelen met onze redding. Opdat we beseffen dat

we geen spelletje moeten spelen met het werk dat de Heilige Geest in ons doet. Een Geest die ons geschonken is uit genade. De Geest die ook in Christus werkt en die nu in ons midden bezig is. Hier in Hoogvliet. Hier in de kerk. In onze harten. Daar mag niemand van ons licht over denken. Want wie daar licht over denkt, is op weg om de Geest te verliezen. Het begint bij lichtzinnigheid, vervolgens kan het worden tot onverschilligheid, van onverschilligheid kan het doorgroeien tot aversie en vanuit aversie kan de haat en de boosheid ontstaan. Wat ik nu in een paar woorden schets is in de praktijk vaak een langdurig proces. Een proces waarin de Here vele waarschuwingsborden voor ons plaatst. Maar waarin we, als de Here ons niet genadig is, we heel onze redding kunnen verspelen.

Bovendien, waarom zouden we in een dergelijke geestelijke armoede gaan leven? Waarom zou je je niet aan Hem toevertrouwen die de macht heeft over onze grootste vijand? De duivel die ons bij God vandaan wil trekken. Die ons leven wil verwoesten. Waarom zouden we ons niet koesteren in zijn liefde in zijn goedheid. De liefde en de goedheid die Hem ertoe bracht om de hemel te verlaten, waar Hij troonde in grote heerlijkheid. De liefde en goedheid die Hem ertoe bracht om geboren te worden uit een vrouw en te lijden onder de wet. De liefde en goedheid die Hem ertoe bracht om mensen te bevrijden van boze geesten die hun gevangen hielden. Die Hem ertoe bracht om blinden, doven, verlamden en vele andere zieken te genezen. Die Hem ertoe bracht om zich voor ons te laten verraden, martelen en kruisigen. Waar vinden we meer liefde voor onze harten die zo naar warmte en liefde hunkeren.

Amen